

RIJEČ

GRAČANIČKI GLASNIK
časopis za kulturnu
historiju

Broj 42, godina XXI
novembar, 2016.
[str. 178-179]

© Monos 2016

Izbor stihova iz pjesničke zbirke “Majka”

Fikreta Karić

Put

Kada bih mogla hodati,
Nikada ne bih hodala onim putevima
Kojim hodaju neki od onih koji već mogu hodati.
Nego bih i dalje ostala na svom putu,
Putu kojim hodim i dok hodati ne mogu!

Mene Allah voli, elhamdulillah

Neka Allahu, neka si mi dao cerebralnu paralizu.
Bez nje ne bih znala šta je to iskušenje;
Bez nje bi mi bilo dosadno,
Jer onda ne bih morala satima vježbati.

Stojala bih bez straha hoću li pasti,
Te mi ne bi bilo zanimljivo kada uspijem ustati,
A da se ni za šta ne držim.

Sa dvadeset i četiri godine učim praviti korake,
Divno mi je, osjećam se poput male bebe,
A taj osjećaj ne može doživjeti svako od nas.

Vama je ponekad dosadno hodati,
Bude vam ponekad teško i sebi vode donijeti,
Pa kažete: “Ah, što bi mi dobro došao neki sluga.”
Je li tako?

“Allah kuša one koje voli”,
Tako piše u našoj Časnoj knjizi,
Pa zar to nije sreća?
Elhamdulillah mene Allah voli.

Allah Gospodar svega što nas okružuje,
On je Svemogućí!
Može i od nepokertnih pokretne učiniti,
A i od pokretnih nepokretne za čas.
Subhanallah!

Zato me nemojte žaliti,
Ja mogu, ja mogu ono što vi ne možete,
Ja učim hodati sretna,
A vi ne cijenite to što ste već naučili,
Pa ste zato nesretni.

Požuri

Zamoli...
Ne gubi nadu,
Na pravi put vratiti se može,
On zaista prima iskreno pokajanje.

Dovi iz srca...
Srce je tu
A da li ono brže kuca
Od sekundi života?
Ne zna se!

Poslušaj svoj otkucaj...
Ako ga čuješ,
Znači da tvoje vrijeme života na zemlji
Još otkucalo nije.

Ima još nade...
Pokaj se čovječe,
Požuri!

Smrt je tako blizu...
Ne dozvoli da bude brža od tebe,
A da se još ni pokajao nisi!

Vremena je malo

Kucat ćemo na kapiju Njegove milosti,
Skrušeni od straha,
Drhtat će duša u oklopu tijela zemlji
vraćenog.

Sve se njemu vraća kada dođe na red,
Njegov red je najbolji red,
Kod Njega gužve nema,
On jedino zna kada će nas pozvati.

I ako šutiš insanu,
Tvoji pogledi će da govore,
Tvoji pokreti, ruke, noge, sve tvoje.
A šta je tvoje u svemu tome?
Ništa, ništa ti od toga više nemaš!
Sve je vraćeno tamo odakle je i nastalo.

Hodali smo zemljom nadmeno
I ne razmišljajući da će doći čas kad će ona
nad nama biti!
Desit će se sve ono što je zapisano da će se
desiti,
Otkrit će se sve ono što smo mislili da za to
niko
nikada neće znati,
ali On zna.

Zato za oprost molimo, dovimo, pokajmo se,
Dok još nismo došli na red.
Dok još vremena imamo,
A vremena je uvijek tako malo.

Bez vjere u Njega sve je nemoguće

Mi snujemo,
Allah određuje.
Mi želimo,
Allah ispuni.
Mi patimo,
Allah olakšanje pošalje.

Mi molimo,
Allah usliša.
Mi tražimo,
Allah opskrbljuje.
Bez vjere u Njega sve je nemoguće!